

Crazy močiutė, arba Gyvenimas flamenko ritmu

JANINA BAZEVIČIENĖ užaugino tris vaikus, sukūrė verslą ir dabar laukia jau penkto anūko. Nors galėtų mėgautis tuo, ką jau turi, ji nutarė paeksperimentuoti ir ieško visai naujų patirčių.

Gyventi turi būti įdomu

Visi trys Janinos vaikai gyvena Didžiojoje Britanijoje. Ten ir visi anūkai, o Tija, kuriai dabar septyneri, dažnokai juokdamasi klausia: „Ar tu, močiute, crazy?“ Mat Janina vis stebina sumanymais. Šią vasarą jos buvo susitikusios po savaitę kelis kartus La Palmoje, Kanaruose, *Isla Canela* kurorte ir Ibisoje, Ispanijoje.

Nereikia įsivaizduoti, kad Janina ten svečiuojasi kviečiama vaikų. Tai ji juos pasikviečia pabūti ten, kur būna pati. Darsyk suklysite, jei pamanysite, kad taip Janina taško anksčiau sukaupus milijonus: ji ieško naujos prasmingos veiklos, kuri suteiktų galimybę įdomiau gyventi ne tik jai, bet ir kitoms vyresnėms moterims.

Saulės ir šilumos

„Į Kanarus nuskridau, nes man žiemą Lietuvoje šalta. Pamačiau, kad saloje žiema leidžia daugybę (dažniausiai vyresnių) žmonių, kurių nevaržo darbas, iš viso pasaulio. Ten geras oras, geras maistas, tačiau mano charakteriui greitai pasidarė per ramu ir per tingu. Pasiilgau veiklos“, – apie naujo gyvenimo etapo pradžią pasakoja Janina.

Jos manymu, mūsų šalies vyresnėms moterims keliauti po viena, ypač jei gerai nemoka kalbos, nevairuoja automobilio, gali būti nedrąsu. Kai keliauji su agentūra, patenki tarp žmonių, kurių poreikiai gali būti labai skirtingi. O kur dar maisto (ir ne paties tinkamiausio) perteklius, judėjimo stygius?

„Man kur kas labiau patinka apsistoti ne milžiniškame viešbutyje, o kaimelyje netoli vandenyno kranto. Pirkti produktus iš ūkininkų, pačiai gaminti ir žinoti, ką valgau. Spalvų tokiai buičiai prideda pro atlapotus kaimyninių butų langus sklindantys vietinių patiekalų kvapai, ispaniška muzika, pokalbių nuotrupos. Tai tarsi gyvenimas flamenko ritmu“, – sako Janina. Jos įsitikinimas, kad priešakyje dar daug naujų ir įdomių patirčių, įkvepia.

Atostogauti sveikai

Paviešėti atskridusių draugių kompanijos paskatino pradėti organizuoti sveikatingumo stovyklas šiltoose kraštuose. Tad pavasarį Janina, užuot skubėjusi į Lietuvą, nukeliavo į Ispanijos ir Portugalijos pasienyje esantį kurortinį miestelį *Isla Canela*, kurį būtų galima palyginti su mūsų Nida. Vandenyno pakrantė beveik laukinė – su mums įprasto

1. Janina dažnai pati mėgaujasi šiaurietišku ėjimu, Lietuvoje su partneriais gamina jo įrangą

2. Aktyvios veiklos, poilsio ir skanaus augalinio maisto dermė – svarbūs šiltoose kraštuose rengiamų stovyklų komponentai, bet būna ir nuodėmingų nukrypimų – juk smalsu atrasti vietinių patiekalų skonių įvairovę

3. Tija džiugiai vertina naujus močiutės sumanymus, bet vietoj nuostabaus skonio žaliųjų kokteilių ir salotų mieliau renkasi paprastą uogą

4. Su smagia bendraminčių kompanija svečioje šalyje galima kurti savus saulės palydėjimo ritualus, išsikepti tolimuose kraštuose beveik nežinomos juodos ruginės duonos

5. *Gyduolis* Ralfas mokė naujų mankštų technikų, o Janina atidžiai stebėjo ir vertėjavo

6. Pasivaikščiojimas vandenyno dugnu Ispanijoje visiškai įmanomas – vanduo nuo kranto atsitraukia po keliasdešimt metrų ir apnuogina ten gulincias kriaukles

NUOTRAUKOS IŠ ASMENINIO ALBUMO

mis kopomis, krūmynais ir šviesiu smėliu.

„Norėjau tiesiog pamėginti čia pagyventi. Pavyko išsinuomoti gražią vilą, tad gegužės pradžioje pasikviečiau būrelį bičiulių ir *gyduolį* Ralfą, vokiečių, leidusį žiemą La Palmoje, kur ir susipažinome. Jis turi daug žinių apie sveikatą, moka įvairių sveikatinimo technikų, jungia meditatyvinio kvėpavimo ir aikido elementus. Visos turėjome progą sužinoti, kaip pataisyti laikyseną, nuraminti mintis. Tik štai su oru visiškai nepasisekė – šį pavasarį buvo santykinai vėsu ir siautė audros, kokių toje pakrantėje, vietinių teigimu, nebuvo jau dvidešimt metų“, – šypsosi Janina.

Su laiko tėkme

Svajonės apie stovyklas įgijo vis konkretnesni pavidalą: reikėjo, kad kas nors visoms gamintų sveiką augalinį maistą, būtų prasmingų pašnekusių, įdomių išvykų ir galimybių sužinoti ką nors nauja. Šiaurietiškas ėjimas, kurio Janina išmoko jau būdama brandaus amžiaus, o paskui mokė jo technikas kitus ir pradėjo gaminti įrangą, į programą įtrauktas kaip savaime su-

prantamas. Mosikuodamas lazdomis beveik nepastebi, kaip nueini keletą kilometrų nuo vieno gražaus krašto vaizdo iki kito.

O paskui sugrįžti prie pusryčių stalo, kur laukia ką tik pagamintas ža-

liasis kokteilis ir uogos ar vaisiai. Baseinas kieme, šalia – lapais vėjyje mojuojančios palmės ir kartkartėmis vakarais kepama pasiilgta ruginė duona papildo malonumų sąrašą.

„Labai smagu apsilankyti vietinėse šventėse, apsiirengti karnavalo rūbais, pabūti tenykštės bendruomenės dalimi. Paprasčiausiai būti čia ir dabar. Neprisirišti prie įprastos aplinkos, išeiti iš savo komforto zonos, geriau pažinti save ir tobulėti. Labai įdomu vakaroti su senoliais ir mėginti suprasti jų ispaniškus juokelius – tai ir efektyvus būdas mokytis kalbos. Patirdamas bendravimo džiaugsmą su naujais žmonėmis geriau supranti ir savo ydas bei galimybes. Suvoki, kad šiame dideliame pasaulyje, kurio viso gal ir neapvažiuos, visada turi savo vietą ir atskaitos tašką – save. Ir tik nuo tavęs priklauso, kaip jautiesi. Svarbu išdrįsti ir pradėti ką nors savo įprastame gyvenime keisti – paskui, kaupiantis patirčiai, sužinai, kaip tai daryti geriau ir linksčiau. Tada ir dingsta jausmas, kad esi ne savo vietoje ir nespėji su laiko tėkme“, – patirtimis dalijasi Janina.

www.siaurietiskasejimas.lt
www.gyvenumyliuatastogauju.lt